

παραπέρα

παραπέρα, επίρρ. [<παρα- + πέρα]. **1.** πιο μακριά, μακρύτερα: «θέλω να με πας λίγο παραπέρα». (Λαϊκό τραγούδι: ο ένας στην Αμερική κι ο άλλος **παραπέρα**, μα 'γω αδίκως καρτερώ να δω μιαν άσπρη μέρα). **2.** αργότερα: «πάρε τώρα αυτά τα λεφτά να κάνεις τη δουλειά σου και βλέπουμε παραπέρα». **3.** με άρθρο ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα παραπέρα**, τα όσα πρόκειται να ακολουθήσουν, τα μετέπειτα, τα περαιτέρω: «μέχρι εδώ μπορώ να σε βοηθήσω, αλλά για τα παραπέρα δεν ξέρω».

- βλέπω παραπέρα, είμαι διορατικός: «πρέπει να μπορεί να βλέπει παραπέρα κανείς, για να έχει τη δυνατότητα να προλαβαίνει τις άσχημες καταστάσεις».

- για τα παραπέρα, για τα υπόλοιπα, για τα όσα ακολούθησαν ή για τα όσα πρόκειται να ακολουθήσουν: «σας είπα μόνο αυτά που ήξερα, γιατί για τα παραπέρα έχω άγνοια || προς το παρόν θα ενεργήσουμε μ' αυτόν τον τρόπο και για τα παραπέρα βλέποντας και κάνοντας».

- κάνω παραπέρα, παραμερίζω, αποτραβιέμαι, απομακρύνομαι: «έκανα παραπέρα να περάσει, γιατί ήταν βιαστικός || μόλις τους είδα ν' αγριεύουν, έκανα παραπέρα για να μην μπλέξω».

- τραβώ παραπέρα, βλ. φρ. κάνω παραπέρα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας